

אמנם באמת יש לחלק טובא, דהיינו חזין הדזירה בברכת ברך עליינו הוא דין לכתחילה והזירה בברכת שומע תפלה הוא דין בדייעבד, דהיינו דכיוון דבדייעבד יכול להזכיר בברכת שומע תפלה אז לא חייבוהו לחזור לברכת ברך עליינו, שהרי אם נזכר באמצעות ברכת רצה שלא הזכיר טל ומטר חזר לברכת ברך עליינו ולא אמררי שיחזור לברכת שומע תפלה ויזכיר שם טל ומטר, אלא דכיוון דמילא כבר צריך לחזור אמררי לי' שיתקיים באופן של לכתחילה דהינו בברכת ברך עליינו ולא באופן של בדייעבד בברכת שומע תפלה. ולפי"ז בניידור" ש כבר חזר לברכת ברך עליינו, יתכן שלא אמררי לי' שידלגו ויחזור למקום שעמד בה מקודם, כיוון שעיקר דין היא לחזור לברכת ברך עליינו, אלא שלא תיקנו לחזור לברכת ברך עליינו כיוון שישנו עצה להזיכרו בברכת שומע תפלה, אבל אם חזר לברך עליינו אין סברא לומר שיצטרך לדלג, כן מסתברא, ולמעשה צ"ע. שוי"ר בקובץ נזר התורה (קובץ יט עמ' רפו) שכח שם חכ"א להסתפק בזה, ורצה להביא דאי מדברי השע"ת (ס" קי"ז סק"ו) ועובד הלמי ציבור (דף קכ"ב) ושע"ת (פרק ט) וועוד דאי מדברי השע"ת (ס" קי"ז סק"ו) ושוב דחה אותה בצדוק ע"ש.

אוצר תשובות לשאלות המצוות – א: קלין, שלמה זוז בן יוסף (3) | 98 | עמוד מס: 232 הודפס ע"י אוצר תשובות לשאלות המצוות – א: קלין, שלמה זוז בן יוסף (3) | 98 |

אם לא עקר רגליו חזר לברכת השניים, ואם עקר רגליו חזר לראש התפלה. והנה יש לעיין מה הדיין כשהשכח להזכיר טל ומטר בברך עליינו ונזכר כשאוחז בברכת וליירושלים עירך וחזר לברך עליינו, וכשגמר ברכבת השיבה שופטינו נזכר שלא היה צריך לחזור לברך עליינו אלא להמשיך עד שומע תפלה ולהזכיר שם טל ומטר, האם ימשיך להתפלל על הסדר כיון שכבר חזר לברך עליינו או שיפסיק וייחזור להיכון שהיא אוחז בתחילה לברכת וליירושלים עירך, וזה יש לעיין אם צריך להזכיר טל ומטר בשומע תפלה או לא.

ולבוארה לפי מה שנתבאר בתשובה הקודמת אם חזר למקום שלא הי' צריך לחזור פוסק באמצע הברכה וחזר למקום שעמד בה מקודם, גם בכך יפסיק וידלגו עד המקום שעמד בה מקודם, וכן ראוי לחכ"א בס' שיח תפילה (עמ' תרט) שכח בז, והביא נמי ממש"כ בכח"ח (ס" קי"ד סקל"ז)adam גמר תפלו ונזכר שטעה וחזר להתפלל ובעוודו מתפלל נזכר הדיין שאין צריך לחזור, תיכף שנזכר יפסיק באמצע ברכה, והוא מדברי השלמי ציבור (דף קכ"ב) ושע"ת (פרק ט) וועוד דאי מדברי השע"ת (ס" קי"ז סק"ו) ושוב דחה לה"ה לכאן.

סימן עג

شو"ת בדיני טעות בשאלת 'טל ומטר' (ד)

שאלת גמר ברכבת שומע תפלה ונזכר שלא שאל טל ומטר, וחזר לברכת 'ברך עליינו', ושוב נזכר שהדין הוא שביל עוד שלא התחיל 'רצה' יכול עדין לתקן ולשאול 'טל ומטר' בו במקום קודם רצה,

אם יכול עדיין לומר 'טל ומטר' ולהמשיך בברכת רצה, או שימושך
בברכת 'ברך עליינו'.

תשובות ימישך בברכת 'ברך עליינו'.

עדיין בתחום הברכה צריך שלא יהיה הפסיק,
וא"כ כיוון שכבר הפסיק לא יכול להזכיר
יותר, והוסיף הגריש"א דכל הדין שנחשב
הזרחות באילו הוא עדיין באמצעות הברכה הוא
מחודש, וא"כ הבו שלא לוסיף עליה ורק
כשהלא הפסיק יוכל תיקון שם.

ומ"מ אין להוכיח מזה لماذا שנסתפקנו
בשאלת הקודמת דהכא הוא דין מיוחד שיכול
ל Amaraha תיכף אחר ברכת שמע קולנו וכיון
שכבר הפסיק בברכת ברך עליינו כבר נערך
מסיום ברכת שומע תפילה וכמונת"ב.

בם' פנימי תפילה (עמ' קנה) מביא שאל את הגריש"א שליט"א בעניין אחד שלאחר שגמר ברכת שומע תפלה נזכר שלא שאל טל ומטר, וחזר לברכת ברך עליינו, ושוב נזכר שהדין הוא שכל עוד שלא התחיל רצה יכול עדיין לתקן ולשאול טל ומטר בו במקום קודם רצה (שו"ע סי' קי"ז ס"ה), ועכשו נסתפק מה יעשה, האם יוכל עדיין לומר טל ומטר ולהמשיך רצה. והשיב הגריש"א דלאחר שהתחילה ברך עליינו נערך כבר מברכת שמע קולינו ובכבר אין יכול לומר שם ותן טל ומטר, כדי שיחשב באילו הוא

סימן עד

شو"ת בדיני טיעות בשאלת 'טל ומטר' (ה)

שאלה מי ששכח לשאול טל ומטר בברכת שנים וגם בשומע תפלה
ונזכר לאחר שכבר התחיל רצה, וחזר לברכת שנים, ושוב
שכח לשאול בברכת שנים, ונזכר באמצעות ברכת תקע בשופר, האם ימשיך
תפלתו, או יدلג עד שומע תפלה, שהרי מילא כבר אמר ברכות אלו.

תשובה ימשיך תפלתו כסדרה ולא יدلג, וכשיגיע לברכת שומע תפלה
ישאל שם.

עומד עתה באמצעות תקע בשופר דהדין שיזכיר
בשמע קולנו. והשאלה האם מותר לו לקפוץ
ולדלג לשמע קולנו, שהרי את ברכות שמ"ע
יש להסתפק למי ששכח טל ומטר לברכה
והמשיך אדעתה להזכיר בשמע קולנו ושכח
גם שם, וחזר לברך עליינו ושוב שכח, והוא

1234567

אוצר תשובות

בכל אפשר להשלים שם. ותירץ ע"ז הרא"ש שמצאנו כעין זה באטה חוננתנושמי ששכח בתפלה אינו חוזר, אלא סומך על הבדלה שבocos, אבל אם טעה וטעם לפני הבדלה חוזר להתפלל, מפני שעשה ב' טויות, ואומר הרא"ש שה"ה בטל ומטר, מי שטעה פעם אחת ולא אמר בברך עליינו לא קונים אותו לחוזר, אבל מי שטעה פעמיים שלא אמר טו"מ בברך עליינו וגם בשומע תפלה לא אמר, אותו קונים שצורך לומר כמו עיקר הדין שהוא בברך עליינו ולכון חוזר לברך עליינו, ע"כ דברי הרא"ש, ולפי"ז בנדר"ד ששכח טו"מ בברך עליינו וגם בשומע תפלה ושוב שחח בברך עליינו, הרי עשה שלשה טויות, ולכאור ודאי שיש לנו לקנסו 1234567 לשיטר לומר כמו עיקר הדין דהינו בברך עליינו.

וע"ז השיב הגרא"ש וואזנור שקשה לחדר ברוכות שלא נזכרו בפוסקים, ולכון למעשה ימשיך הלהה ויאמר בשומע תפלה.

ומ"מ אין לפשט מכאן למה שנסתפקנו לעיל למי ששכח לשאול טל ומטר בברך עליינו, ונזכר כשאוחז בברכת ולירושלים עירך, וחוזר לברך עליינו, וכשגמר ברכבת השיבה שופטינו נזכר שלא היה צריך לחוזר לברך עליינו אלא להמשיך עד שומע תפלה ולהזכיר שם טל ומטר, האם ימשיך להתפלל על הסדר כיון שכבר חזר לברך עליינו או שיפסיק ויחזור להיכן שהיה אוחזו בתחילה לברכת ולירושלים עירך, דהיינו במקרה שהוא זה לא "ההלכה" חיבור לחוזר דנימה שהוא כאלו עדין לא אמר כל הברוכות שמברך עליינו ואילך, אלא מהמת "טעותו" חזר לברך עליינו.

כבר אמר כדין בפעם הראשונה, ורק חסירה לו ההזכרה, ובשלמה כשהוחזר לברך עליינו הינו שצורך לומר את ההזכרה במקומה העיקרי ומשם ואילך חייב להתפלל כהוגן, אבל כאן שכבר לא הזכיר בברך עליינו למה יש לו לומר את כל הברוכות עד שמע קולנו. ונשאלו בזה שלשה מגדולי הדור הגרש"א ויבלחט"א הגריש"א והגרש"וו, וכולם פסקו שימוש תפלתו כסדרה וישאל בשומע תפלה. ראה הליקות שלמה (פ"ח סכ"ב) שהשיב הגרש"א "דמסתבר טפי דעתן שהצרכו לחוזר לברך עליינו א"כ זהו סדר תפלתו, ולכון יתפלל על הסדר וישאל טו"מ בשומע תפלה". וכן השיב הגרא"ש אלישיב שליט"א 1234567 פנוי תפליה פסקי הגריש"א בהל' תפילה עמ' קני"ז) "צורך להמשיך כסדר עד שמע קולנו, שברכות שמ"ע צרכים סדר, וכיון שהדין היה שצורך לחוזר לברך עליינו זה כאילו עדין לא אמר כל הברוכות שמברך עליינו ואילך, וצורך הכל להיות על הסדר".

ובן השיב הגרא"ש וואזנור שליט"א (מובא בקובץ בית אהרן וישראל קכ"ג עמ' קס"ז) במא שנשאל מהכ"א דיתכן לומר מדיוק דברי הרא"ש (מובא בב"י סי' קי"ז) דבכה"ג שטעה שלשה טויות יש לקנסו שלא יועיל לו לשאול בשומע תפלה אלא צריך לחוזר לברך עליינו, דינה יש לשאול על עיקר הדיןשמי ששכח בברך עליינו יש לו תשלומיים בשומע תפלה, האם שכח גם שם צריך לחוזר לברך עליינו, דממן אם שומע תפלה זה מקום הראוי לתשלומי טל ומטר שיחזור לשומע תפלה ולמה חוזר לברך עליינו, האם אינו ראוי איך